

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.
Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil
rândul cu litere garmond.

Nr. 5501 Școl. 1916.

Notă oficială.

Deoarece majoritatea școalelor primare nici până azi n'au așternut rapoartele cerute în circulara consistorială Nr. 2206 din 10 Martie a. c. relativ la serbarea aranjată în scopul rezidirii școalelor carpatine, iar inspectoratele regești sunt obligate să facă dare de seamă domnului ministru de culte și instrucție publică până la 1 Iunie a. c. prin aceasta îndatorăm sub răspundere personală toate direcțiunile școlare, ca imediat să notifice inspectoratului regesc competent rezultatul colectei interprinse după serbare.

Sibiu, 9 Maiu 1916.

Consistorul arhidiecezan.

Școala primară de mâne.

(n. f.) Înclestarea păgână, în care se svârcolește neamurile apusului și ale răsăritului, scoate zilnic câte o nouă problemă la suprafața vieții noastre de astăzi și de mâne și provoacă multe soiuri de prefaceri, atât în lumea spirituală, cât și în cea materială. În raza prefacerilor se coboară și școala, mai ales școala primară, răsboiul la care se țes, în parte copleșitoare, sortile generațiilor cari vor urma. Căci aşa cum a fost și cum muncesește ea astăzi, s'a dovedit de imposibilă de a mulțumi toate nevoile, toate aspirațiile poporației în serviciul căruia e așezată. Neajunsurile de cari pătimește se învederează mai deslușit astăzi, în lumina focului, care mistue țările Europei. Si câte datorii și mai revin școalei, în urma vitejiei de sânge a răsboiului, — când lipsuri amare și suferințe vor privi din ferestrele sătenilor nostri și destrăbălarea, stăpână pe vîforul păcatelor, va răni la

toate răspântile! Imprejurarea aceasta ne hotărăște să ostenim de pe acum a potrivii lucrarea școalei noastre, susținute cu atâtea jerife, jertfe de sânge chiar, trebuințelor, așteptărilor și cererilor sufletești și materiale ale credincioșilor nostri.

Școala de mâne trebuie să rupă în chip desăvârșit cu îndeletnicirile sterpe ale școalei de astăzi. Intelectualismul sec, ucigașul tuturor puterilor și pornirilor sufletești și morale, trebuie scos la mezat, iar în locul lui intronat un învățământ practic, neprihănit de rugina rutinei, desrobit de tirania manualului, redactat în crâncenă răsboire cu legile sufletești ale copilului; un învățământ cu înrâuriri puternice și statornice asupra vieții postșcolare a elevilor, în temeiul căruia toate cunoștințele, cari le împărtășește, să devină în sufletul elevilor tot atâtea puteri active, isvoare de energie, îndemnuri de muncă pozitivă, să nu fie numai cunoștințe pentru papagalizare în fața dascălului, ori a comisarului; un învățământ, care să știe împăca sufletul cu materia, așa fel, ca ele să fie două puteri active de sprijin reciproc, și nu dușmani de moarte. Doar și Dumnezeu le-a creat, ca să slujască aceste puteri una alteia, dat fiind, că sufletul numai cu ajutorul materiei se poate învedera și lucra în lume, iar materia numai prin duhul, care muncește prin ea, este viața.

Școala de mâne trebuie să duze o legătură mai trainică cu satul, «să fie a satului înainte de ori ce». În consecință va fi nevoie să plece dela deprinderile, obiceiurile, tradițiile, felul de traiu al sătenilor, dela cunoașterea hotarelor satului, a pământului și chipul lucrării lui, a plantelor, a productelor și a animalelor. Toate acestea, tocmai din respect pedagogic și practic, trebuie cunoscute căt mai pe larg și căt mai amănunțit, în temeiul intuiției și nu a descripției seci

din manual, — doar școlarii din mediul acesta ies, aici se întorc și aici trebuie să-și desfășure munca și viața, — trebuie cunoscute în mod specific și nu prin generalizări ori asemănări cu cunoștințele «teoretice» din manual, lipsite de așezări în sufletele tinere. Numai pe cunoștința activă a celor din sinul cărora se ridică școala, se poate face întemeierea cunoștințelor mai generale și se poate face și cimenta unitatea sufletească a celor de un sânge și de o limbă. Poruncile metodice: dela aproape la departe, dela cunoscut la necunoscut, dela special la general, își află rostirea lor folositoare numai în cazul, dacă lumea sufletească și deprinderile zilnice ale săteanului intră în școală pentru a forma temeiurile, piatra din capul unghiului, a clădirii celei nouă.

Dar prefacerea școalei noastre bisericești este reclamată și de alte considerante. E un fapt inestricabil, că «viitorul unui popor atârnă de normala dezvoltare și întărire a puterii de muncă de care dispune. Aceasta e capitalul, pe care se razină independența lui ca neam, precum și cultura sufletească mai înaltă a poporului. În consecință, datoria tuturor cari poartă la înimă binele și înaintarea poporului este, ca să sporească și să pună pe bazele cele mai solide capitalul acesta. Acest capital se compune parte din elemente ideale, parte din elemente materiale, întrucât puterea de muncă a poporului se validează, când în ridicarea, întărirea și îmbogățirea comorilor spirituale: în știință, artă, moralitate și religiune, când în sporirea și răspândirea bunurilor materiale, fie că aparțin ele producției brute, industriei, ori comerțului. De cea din urmă, — comorile materiale, — statul, în țările naționale se îngrijește prin politica lui economică, de prima, — bunurile spirituale, — prin susținerea învățământului

public și a instituțiunilor culturale și religioase. Ambele, cultivarea și sporirea bunurilor externe și interne, stau într-o strânsă legătură. Intre ele însă nu este un raport de absolută independentă, ceea ce ne dovedește atât istoria, cât și experiența» (W. Rein).

La neamul nostru, care stă sub obloduirea, scutul și conducerea bisericiei, singura organizație chezeșuită de legile statului, și a cărui istorie este o istorie de sate, de preoți, și acum în urmă și de învățători: toată sarcina de a îngriji de fortificarea și sporirea puterilor de muncă în massele poporului e pusă în spatele bisericiei. De datoria aceasta biserică s'a achitat până acum numai în parte, căutând prin așezările ei de lumină și de credință să promoveze mai ales comorile spirituale (ideale), de cari însă comorile materiale, — după cum am afirmat, — nu sunt atârnătoare. Chiar și din respectul acesta nu putem admite să se facă în scoliile noastre primare numai o cultură intelectuală teoretică, — fără nici o rădăcină și razină în realitate.

In consecință, noua organizație a școalei noastre primare trebuie să îmbrățișeze în aceeași măsură problema înmulțirei comorilor spirituale, cât și problema fortificării puterilor materiale ale poporului. Munca școalei să nu se răsfrângă numai în părții mohorăți ai salei de învățământ, ci trebuie să răzbată afară, să se reverse asupra satului, asupra caselor țărănești, asupra traiului, asupra orânduirii morale și materiale, asupra pământului și a lucrării lui, prefăcând toate în sprijinul binei.

Considerațiunile acestea, desenate în linii generale, verifică, cred, deajuns necesitatea unei îndrumări și fundamentări nouă a învățământului primar. Asemenea considerațiuni pot forma chiar și pentru factorii de stat motive hotărătoare de a tâmpă ascu-

Foișoara.

Muncă culturală în țară dușmană.

Părerile unui neutru.

Sârbia de dinainte de răsboiul balcanic, afară de ținutul Nișului, apoi fostul sangeac Novibazar, sunt acum sub administrație, parte maghiară, parte austriacă. Guvernator general este locotenent mareșalul campestru (generalul de divizie) contele de Salis-Seewis, ajutat de mai mulți ofițeri distinși, dintre cari o parte mare sunt în reconvențională de pe urma rănelor primeite în Sârbia, Rusia și la frontieră italiana.

Cel mai mare dușman cu care au avut să lupte trupele austro-ungare și cele germane la intrarea lor, din toamna trecută, în Sârbia, a fost mizeria. Aceasta era doamna mare în țara nenorocită, încă de mai înainte. Adevărat, că Sârbia avea drumul deschis înspre Salonic și Albania, dar din partea aceasta le veneau numai tunuri din Franța, munitiuni, puști, tot ușelte pentru nimicirea vieții, nu pentru întreținerea ei. Alimentele, cari se aflau în țară, erau sechestrare pentru armată, iar urmarea a fost urcarea prejului lor la înălțimi insuportabile pentru populația civilă, iar când dărza rezistență a vitezei armate

sârbe a fost înfrântă și se începur retragerea desastruoasă, populația civilă fu sitită să urmeze cu puținele ei proviziuni. Familiile sârbe, cari au avut curajul să rămână în țară, cu toate basmele răspândite de guvernul sârb despre masacrările, la cari s'ar dedă maghiarii, austriaci și germanii, — șvabi, cum le zic sârbii, — față de copii, femei și bătrâni, rămăseseră fără nici o bucatură de pâne.

Guvernul nu le lăsase decât banii de hârtie, fără nici o valoare, căci tesaurul de aur, în valoare de 120 milioane dinari îl luase cu sine la Paris. De altminteri toți patrioții sârbi au lucrat la fel. Președintele consiliului comunal din Belgrad, dl George Nestorovici, a luat din fondul de ajutor al sârcilor 90.000, lăsând pentru aceștia 9800; dl Blagocevici, președinte consiliului local pentru invalidizii de răsboi, a dus cu sine întreg fondul de ajutorare.

Noroc, că administrația era acum militară, căci numai milițarescul «ordinez» e în stare să facă din imposibil la civili ceva posibil. Cel dintâi lucru pe care l-a inceput administrația militară, a fost să se îngrijească de hrana pentru populația nenorocită. S'au introdus carnete de faină, așa, că fiecare putea să-și cumpere cu câțiva bani ceeace și trebuia zilnic. Cei lipsiți cu totul, primeau porțiunea lor gratuit. Din micul căstig realizat se deschise căteva bucătării populare. Cu cât înaintau arma-

tele austro-ungare și germane mai adânc în lăuntrul țărei, cu cât se liniștea și reculegea mai mult populațunea rămasă și cea adusă înapoi de trupele învingătoare, cu atât creștea mai mult materialul de dovezi, cari arătau criminala acțiune de minciuni a guvernului sârbesc, sau mai bine zis, a lui Pasici și a regelui Petru Caragheorghevici.

Pasici, șeful guvernului, nu comunicase de loc colegilor săi din minister, nici comandei supreme a armatei, știrile ce le primia dela miniștri sârbi din străinătate. Pavel Bolugdici, ministru sârb din Atena, și omul de încredere al regelui Petru, raporta guvernului său, să nu se incredează prea mult în ajutorul promis de Venizelos, căci acesta nu o să stea multă vreme în fruntea guvernului grecesc. Pasici opri însă gazetele din Niș, ca să vesetească acest stat, iar când biroul presei dela comanda supremă a armatei din Craguievă comunică știrea înainte de a fi fost operată, să a pornit în contra lui o cercetare aspră, pentru că «răspândește știri neadevarate, cari pot produce deprimare în sufletul poporului sârbesc». Marinovici, ministru Sârbiei în București, veni într-o zi la Niș, ca să raporteze guvernului, că chestiunea sârbească nu stă prea bine în România. El fu luat în primire de Pasici și de principale Trubecoi, ministru rus, care-l convertiră așa de bine, încât raportă comandei armatei din Craguievă tocmai contrarul: că în România toți sunt însu-

fleții pentru Sârbi și se pregătesc să le vină în ajutor.

Campania de minciuni a recunoscut-o și cel mai intim prieten al lui Pasici, fostul membru al consiliului de stat, Stelian Protici, cari apără dintr-odată la Crușevăț, dar nu pentru a lămuri pe foștii lui colegi asupra situației, ci pentru a-și face gămantanele, căci venise momentul părăsirii Sârbiei. Rugat să spună adevărul, acesta declară următoarele: «Greșala noastră este, că ne-am obișnuit așa de mult cu minciuni, încât am ajuns să o credem și noi. Nu vă pot spune, ce va fi, căci nici eu nu știu ce e adevărat, din ceeace mi s'a spus. Una o știu sigur: Spalaicovici e un idiot».

Spalaicovici e ministru Sârbiei la Petrograd, care prezintă în rapoartele sale lucrul totdeauna astfel, ca și cum Rusia nu ar avea altă grije decât să ajute Sârbia.

Guvnorul austro-ungar, azi stăpân al Sârbiei, a strâns din Munții Albaniei și ai Muntenegrului mii și mii de soldați sârbi, mii și mii de țărani și de țărane, cari fusese sălii să fugă cu armata sârbească spre marea adriatică. Toți aceștia aveau un singur strigăt: «Blestemați să fie Petru și Pasici!»

E frumos din partea presei din Viena, că recunoaște calitățile frumoase ale vicezului popor sârbesc, adus la marginea peisajului din cauza unor conducerători, cari nu

țisul paragrafilor legilor școlare din veacul nostru, cari sunt proprii de a promova și înmulți în școala poporului eserțurile de papagalizare și de desechilibrare sufletească. Ori și cum se va raționa, una e sigur: avem ardentă lipsă de o nouă clădire, o clădire trainică, plină de lumină, de pace și răcoare «cu vechile miresme ale o-dăilor sănătoase». Si în clădirea cea nouă trebuie începută o întreagă operă de gospodărie românească și de emancipare cuminte și progresivă, căci datoria noastră este «să potrivim casă bună copiilor noștri».

Pentru pace. Firul telegrafic ne aduce știrea, că comisiunea maritimă a parlamentului american a cercetat pe domnul Wilson, președintele statelor unite americane, ca se convoace la o constațuire pe reprezentanții tuturor statelor de pe rotogolul pământului, pentru a se consulta în chestia încheierii răsboiului. Se vede, că și speculativii americani sunt sătui de atâtă vîrsare de sânge.

Ordin către armată.

Alteța Sa imperială și regală, Arhiducele Frideric, mareșal și comandant suprem al armatei austro-ungare de pe câmpul de răsboiu, a adresat armatei cu datul de astăzi 24 Maiu n. când se împlinește anul dela declararea de răsboiu din partea Italiei, următorul *ordin de zi*:

Astăzi e anul, decând Italia și-a încoronat tradarea de mult plănită și cu îngrijire pregătită față de monarhie, prin declararea răsboiului. Cu forțe de peste jumătate milion de puști, cu puteri de optori mai numeroase decât ale apărării noastre, a stat atunci armata dușmană în mod amenințător la frontierele noastre. Cu arătantă lăudărie au promis bărbății conducători poporului prostit de dincolo o învingere ușoară și sigură. Cu asalt grabnic aveau se treacă armele italiene peste «teritoriile neeliberate», până în inima patriei noastre, ca prin sdrobirea ei se fie decis răsboiul mondial. Apărătorii neînfrâgați au opriț înăsă în loc pe dușmanul urgosit, pretutindenea unde i-a determinat ordinul meu. Cursul învingerii noastre dela nord n'a fost împedecat prin hainul atac dela spate.

Am putut apoi pe rând se întârsc slaba noastră apărare dela frontiere, cu trupe devenite libere, când situația așa a cerut. Patru bătălii la Isonzo, numeroase lupte pe frontul întreg, dela Stilferjoch până la mare, au justificat în mod splendid încrederea mea în forțele apărării noastre. În timpul acesta Galitia a fost lib-

au știut cântări puterile poporului lor și și-au pus nădejdea în sprijinul rușilor neputincioși, al englezilor egoiști și al italienilor, cari erau concurenți lor cei mai lacomi la prada așteptată.

După ce nu mai erau trupe de combătut pe pământul Sârbiei, prisonezii militari sârbi fură aduși în lăuntrul țării și îngrijitați. Cu toate acestea, mulți periră, că și cel mai ușor catar intestinal era suficient, ca să omoare pe bolnav în câteva ore, așa erau de sleji. Urmară apoi cete de prisonezii civili, aduși înapoi din Albania, ajunseră și cei refugiați în Muntenegru. Căci aci nu avea nici populația băstinașe ce să mănânce.

Un alt dușman îngrozitor mai era de combătut, și încă îndată după intrarea trupelor austro-ungare și germane în Serbia: boalele. Holera și tifosul exantematic nimiciau populația din sate întregi. Peste 120 de medici au perdit Sârbii numai din cauza tifosului exantematic. Erau aproape fără apărare în față acestui dușman fără milă, căci lipsea totul, ca să-l poată combate. Serviciul sanitar austro-ungar s'a apucat numai decât de luptă și pas cu pas însuți să înfrângă puterea epidemiei, până când incetă. Pretutindeni s'au înființat spitale de boale infecțioase și carantine, așa că nici un om nu mai vinea din spre miazăzi fără să fie curățit de păduchi și scăldat în lysi. Mult au avut să lupte autoritățile sanitare în interiorul țării cu

rată de dușmani, alt teritor dușman a fost luat în posesiune, Sârbia îngenunchiată, țările Muntenegru și Albania cucerite!

Până bine de curând flota noastră vitează și bravii noștri aviatici au putut se resfir groază și confuziune pe teritor italian. Aproape un an a trebuit însă se fiu cu răbdare, până a bătut ceasul atacului, al răsplătirii. În sfârșit a sosit ceasul acesta. Primul nostru asalt a făcut spărtură puternică în frontul dușmanului. S'a făcut mult, dar mai rămâne mult de făcut. Știu, simțesc, că vitejia și statornicia le va face toate.

Soldați dela frontul din sudvest! Nu uitați în lupte, că Italia poartă vina pentru prelungirea acestui răsboi, nu uitați jertfele de sânge, pe care le-a cerut. Liberați patria voastră de venetici! Creați pe seama monarhiei și în sudvest frontierele, de care trebuință pentru siguranță din viitor! Cele mai sincere dorințe, ale mele și ale tuturor camerazilor voștri, să vă însoțescă!

Arhiducele Frideric, mareșal.

Revoluția din Irlanda.

În sfârșit se poate lăuda și Anglia cu o învingere. Si încă cu o mare învingere. Adevărat, că nu a supra Germanilor, a căror nimicire, ori cel puțin slabire, o doresc Englezii atât de mult, să a repurtat învingerea, ci asupra unei părți din propria poporație, asupra Irlandezilor, cari au fost pus mâna pe arme, pentru a-și elupta libertatea și drepturile pe care Englezii nu vreau să le estindă și asupra Irlandei. Această țărișoară a fost zilele trecute în plină revoluție, ca doavadă, că atunci, când Anglia se laudă, că luptă pentru drepturile miciilor popoare și pentru eliberarea acestora din jugul asupriorilor, la ea acasă se află popoare, cari nu mai pot suporta jugul asuprior englez, și fac revoluție, pentru a scăpa de el.

Dar revoluția a fost sufocată și Anglia se poate lăuda cu o învingere, dacă poate fi numit astfel faptul, că se descarcă tunuri asupra cetățenilor proprii, cari cu sutele și cu miile vin omorâți, iar cei remași în viață și prinși vin earashi cu sutele și cu miile impușcați, spânzurați, ori întemnițați.

Revoluția irlandeză n'a succes deci nici de astădată, cum n'a succes nici în trecut, de câteva ori, ceea ce nu înseamnă însă, ca poporație irlandeză, care a adus noue jertfe pentru principiul național irlandez, e acum mulțumită cu starea lucrurilor și deplin pacificată. Focul va arde mai de-

neprinciperea populației. Curățenia nu prea era cunoscută, afară de aceea populația rurală nu avea nici idee de prijejdia molipsirii. Nu erau rare cazurile, când personalul sanitar găsi la înmormântarea unui holeric întreg satul strâns la pomană. Administrația a întrebuit cea mai mare severitate, ca să silească poporul la respectarea curățeniei, și îndată ce se ivese bănuiala unui morb infecțios, aparatul de desinfecție se pune în aplicare.

Încă în timpul răsboiului balcanic guvernul sârbesc a început să negligeze învățământul. Cele mai multe școli erau pre-făcute în casărmi și depozite militare. Contele Salis-Seewis, guvernatorul de azi al Sârbiei, și-a îndreptat atenționarea și asupra școlilor. La fiecare comandanță cerculară se deschise căte o școală, în Belgrad mai multe. În cele dințăzi zile să prezintă aproape 5000 de copii la școală. Lângă fiecare școală e o cantină, în care cei mai mulți copii primesc fără plată mâncare. Taxe școlare nu se plătesc, cărțile didactice se dau gratuit.

Capitala Belgrad, care a suferit așa de mult de pe urma bombardărilor, a început să se refacă. Numărul celor ce se reîntorcă și crește mereu, așa că Belgradul are deja 60.000 de locuitori. Tot așa se împopulează și orașele din lăuntrul țărei, mai ales, că guvernul a început să aducă în poi și din prisonezii sârbi, internați în Ungaria.

parte sub spuză, pentru a la ocazie dată se isbucnească de nou. Sufletele îndurerate vor căuta și vor găsi alt prilej pentru a pedepsi fără-delegile din trecut și prezent ale Englezilor celor fără inimi.

Revoluția a fost pusă la cale prin un guvern provizoriu irlandez, care a adresat poporului următoarea proclamație:

«Bărbăți și femei irlandeze! În numele lui Dumnezeu și al generațiilor moarte, dela cari Irlanda își trage tradiția, Irlanda cheamă pe copiii săi sub drapelul irlandez și dă lovitura de stat pentru libertatea irlandeză. Irlanda și-a organizat și cultivat bărbății săi prin organizarea revoluționară, secretă, a frăției irlandezo-republicane. Ea a desăvârșit cu răbdare, prin organizarea sa militară, disciplina armatei civice și de voluntari și a așteptat momentul prielnic, pentru a apărea cu hotărâre în public. Irlanda alege acum momentul potrivit și ajutată de copiii deportați în America și de vitejii ei aliați din Europa, dar în primul rând încrezătoare în propriile ei forțe, ea duce lupta în completa incredere a victoriei.

Declarăm, că poporul Irlandei are un drept de posesiune asupra Irlandei și că dispunerea nelimitată asupra soartei Irlandei este dreptul ei suveran și inatacabil. Ori și cât un popor străin și un guvern străin și-ar fi însușit dreptul acesta un timp îndelungat, dar dreptul acesta însuși nu-l-a putut distruga, căci numai odată cu distrugerea poporului irlandez acest drept va putea fi desființat.

In toate generațiile poporul irlandez și-a manifestat dreptul său la libertate și suveranitate națională. De săseori a ridicat armele în ultimii 300 de ani! Ne sprijinim pe acest drept primordial, îl reclamăm cu armele în mână în fața lumii, și proclaimăm republica irlandeză, ca un stat suveran și independent.

Consacrăm viața noastră și a fraților noștri de arme pentru armată, prosperitatea și ridicarea Irlandei la rangul unei națiuni.

Republica irlandeză are drept la datoria tuturor bărbăților și femeilor de a susține, și reclamă acest drept. Republica asigură proprietatea particulară și religioasă, drepturi egale și condiții egale de viață pentru toți cetățenii ei. Ea e hotărâtă să ceară fericirea și prosperitatea întregiei națiuni și a părților ei integrante. Înima ei acopere cu aceeași dragoste pe toți copiii națiunii și ea va uita deosebirile de păreri, cari au separat în trecut minoritățile de majorități, și cari deosebiri au fost alimentate în mod intenționat de un guvern străin.

Sârbia e o țară bogată în mine. Din 1914 guvernul sârbesc a încercat să dea o desvoltare și mineritului, dar lipsa de specialiști serioși, discreditarea lui prin manevrele de bursă ale specialiștilor francezi, englezi și belgieni, apoi cele două răsboiye balcanice, au zădărnicit năzuințele guvernului. Austriaci s'au interesat și de mine, și acum lucrează căteva mii de mineri, austriaci și sârbi, în minere de plumb, antimoni și aramă, precum și în cele de cărbuni din Vlașca.

Acesta e răspunsul, pe care îl dau învingătorii Sârbilor, cari le-au omorât aproape 80 la sută din prisonezii austro-ungari.

E o măngăiere, când vedem pe cei ce au produs și răni așa de grozave, ca cele ce acoperă trupul poporului sârbesc, că vor acum să le vindece, uitând că sunt ale dușmanului. Atât nu e însă destul, că din nenorocirea acestui popor trebuie să tragă și alții învățătură măntuitoare: că cei mai primejdioși sfătuitori ai unui popor sunt gălăgioși și fraseologii minciinoși, cărora le lipsește măsura lucrurilor, și că un popor mai mic, care se bizue exclusiv în ajutorul unui popor mare, e pe calea pierzării...

Până ce armele noastre vor adus momentul, în care se va constitui un guvern național permanent care să reprezinte întregul popor irlandez, și care să iasă din votul tuturor bărbăților și femeilor irlandeze până atunci guvernul provizoriu constituit va administra afacerile militare și civile ale republicei, în numele poporului și ca imputernicit de el.

Punem republica irlandeză sub ocrotirea atotputernicului Dumnezeu invocând binecuvântarea lui pentru armele noastre și ne rugăm către ei ca nimeni, care servește causei noastre, să nu o desonoreze. În același răsboi națiunea irlandeză trebuie să se arate demnă prin vitejia, disciplina și pregătirea copiilor ei, de a se sacrifică pentru binele public.

Semnăți, în numele guvernului provizoriu: Thomas I. Clarke, Sean Mac Dermott, P. H. Pearse, James Connolly, Thomas Mac Donagh, Edmund Ceanat, Joseph Plunkett».

Răsboiul.

Dela frontul rusesc și din Balcani nu ni se comunică nici pentru astăzi nimic deosebit. Dela frontul italian am primit eri, Marti, stirile următoare telegrafice:

Infrângerea Italienilor la frontul din Tirolul de sud ia dimensiuni tot mai mari. Pe platoul înalt dela Lafran atacul corpului de armă din Graz a avut un succes desăvârșit. Dușmanul a fost alungat din toate pozițiile. Trupele noastre au luat în stăpânire linia Monte-Tormeno. Dela începerea ofensivei până eri, Marti, au ajuns în captivitate 23,883 de soldați italieni, cu 482 ofițeri, și au fost capturate dela dușman 172 de tunuri și multă muniție.

La frontul dela apus încă s'au dat lupte cu succes favorabil pentru Germani. A fost cucerit dela Englezii teren nou, în estindere de doar 100 de kilometri, iar contraatacurile au fost respinse. Perderile dușmanului sunt foarte însemnante. Au fost luate apoi cu asalt și dela Francezi mai multe poziții însemnante, la înălțimea 304, respinsă fiind în mod bravuros contraatacurile acestora. Înălțimea «omul mort» e acum întrăgă în posesiunea Germanilor.

Cercurile oficioase din Italia își motivează înfrângerea cu aceea în fața țării, că trupele noastre au multe posibilități însemnante, la înălțimea 304, respinsă fiind în mod bravuros contraatacurile acestora. Înălțimea «omul mort» e acum întrăgă în posesiunea Germanilor.

Cercurile oficioase din Italia își motivează înfrângerea cu aceea în fața țării, că trupele noastre au multe posibilități însemnante, la înălțimea 304, respinsă fiind în mod bravuros contraatacurile acestora. Înălțimea «omul mort» e acum întrăgă în posesiunea Germanilor.

Telegramele primite astăzi ne spun, că la frontul dela apus Germanii au avut succese nouă, iar la frontul italian trupele noastre înaintează în valea Sugana, de ambele laturi. Dușmanul a fugit din Borgo, urmărit de trupele noastre. Întăriturile dela Monte Verenca se afișă în posesiunea noastră. Se împlinește deci bine anul dela începerea ostilităților între noi și Italieni, și nu aceștia, ci noi avem motiv se sărbătorim ziua de 24 Mai nou.

Din România.

Deschiderea consistorului superior bisericesc.

Marti, săptămâna trecută, s'a facut în București deschiderea sesiunii ordinare de primăvară a consistorului superior bisericesc. La orele 9 dimineața s'a oficiat la biserică Antim un scurt serviciu divin, prin P. S. Sa, Arhiepiscopul Teofil Ploșteanul, în prezența tuturor membrilor consistorului, a domnului ministru de culte I. O.

Duca, și a domnului P. Gârbovici, administratorul casei bisericești.

Membrii consistorului s-au întrunit apoi în sala de ședință a sfântului sinod, sub președinția I. P. S. Sale, Mitropolitul Primat Conon Arămescu-Donici. Domnul ministru I. G. Duca a cunoscut decretul regal despre convocarea consistorului superior bisericesc, iar I. P. S. Sa, Mitropolitul-Primat Conon a făcut amintire despre moartea Reginei Elisabeta, exprimându-și părerea și dorința, ca clerul să facă pleorinaj la mormântul augustei defunte.

Se cetește în urmă programul de muncă al consistorului superior bisericesc, stabilit pentru sesiunea aceasta după cum urmează:

Despre moartea și pomenirile M. S. Reginei Elisabeta.

Despre premenirea actuală a membrilor consistorului superior, în locul căror le-a expirat termenul legal de șase ani.

Raportul comisiunii pentru învățământul religiei în școalele secundare și seminarii, în legătură cu cele discutate în congresul profesorilor de religie, ținut în București, asupra căruia nu s'a prezentat raportul așteptat.

Raportul asupra conferințelor pastorale și subiectele necesare.

Proiectul de regulament pentru facearea caselor parohiale, de cări se simte mai multă nevoie, mai ales în comunele rurale.

Chestia lumânărilor de ceară falsificată, care nimicesc valoroasele picturi bisericești și atacă sănătatea credincioșilor.

Chestia complectării locurilor vacante de preoți prin eparhiile unde nu sunt seminarii.

Necesitatea de a răspândi în popor cărți morale și folositoare, și măsuri urgente de luat pentru îmbunătățirea școalei și soartei căntăreștilor și paraclisierilor,

Sau ales apoi diferitele comisiuni între care s-au împărtit rapoartele prezentate, spre studiere și formularea propunerilor corespunzătoare, și ședința de deschidere a consistorului superior bisericesc a fost ridicată.

Situația militară.

Întrebări fiind generalul Moltke de un ziarist maghiar, că ce părere are despre situația militară în stadiul de acumă al răboiului, locuitorul șefului statului major german a răspuns, că față de superioritatea covârșitoare numerică a inimicilor, nimici nu poate să intrebe, că ce a obținut Germania, ci că ce n'au obținut adversarii ei?

Germania n'a suferit nici o infrângere gravă în tot cursul răboiului, chiar și dacă a trebuit uneori să retragă trupele. Germania ține astăzi ocupate teritoriile mari, și ori unde încearcă inimicul se o atace, tentativele sale se prăbușesc. Germania are apoi rezerve destul de numeroase în oameni și n're a se neliniști de loc în privința aceasta, pe când rezervele Francezilor se află toate la front, iar recrutarea contingentelor lor mai tinere s'a făcut într'o măsură cu mult mai largă decât în Germania.

Introducerea serviciului obligator în Anglia nu va putea influența situația răboiului, pentru că Anglia nu dispune de prea mare material. Englezii au acum 80 de divizii pe front. Mai pot pune câteva sute de mii în linia de bătaie, cu care vor putea abia se umplă gurile și se completeze perderile. În ce privește munțiile, Germania este absolut independentă de străinătate.

Luptele dela Verdun sunt importante, poate chiar decisiv, pentru că Francezii au adus pe frontul lor toate rezervele. O infrângere ar însemna pentru ei cel mai mare pericol. Se apără deci cu energie, și de aceea luptele sunt foarte grele. Germanii însă progresează pas de pas și privesc cu incredere la evenimentele viitoare.

Pe frontul oriental linile germane sunt atât de solid fortificate, încât Rușii nu pot străbate prin ele. De altcum Rușii nici nu sunt capabili de vre-o ofensivă mai mare. Pot se atace numai în unele puncte.

Italienii stau de un an de zile pe loc, având perdeți atât de mari, încât o ofensivă a lor ar remâne fără succes. (De atunci, atacați cu succes de trupele noastre, Italienii au trecut în defensivă și se retrag mereu). De altcum Italienii vor simți și după răboi consecințele tradării lor, pentru că nu vor mai incassa milioanele pe care le lăsau turșii germani în țara lor mai năște.

In fine trupele împărtite în judelegeri din Balcani se află în mare încurățură. Ele s'au fortificat, au organizat apărarea, și așteaptă ofensiva, care nu vrea se vină.

Comandanții nu știe ce se facă cu trupele sale de acolo, pentru că la ofensivă el nu se poate gândi, fiindcă se opun foarte mari dificultăți... și astfel, după părere generalului Moltke, și după părere futurilor militari, situația e pretutindenea, la toate fronturile, favorabilă puterilor centrale, și aproape desăvârșită pentru împărtita întărire.

NOUTAȚI.

Decorarea Moștenitorului de tron. Maiestatea Sa, Monarhul nostru a conferit Alteței Sale Moștenitorului de tron, Arhiducelui Carol Francisc Iosif, general de divisie și comandant al trupelor noastre dela frontul italian, ordinul *coroana de fier clasa I*, cu *decorația de răboiu*, exprimând totodată recunoștință și mulțumirea trupelor și conducătorilor dela frontul italian.

In interesul răniților noștri. Venerabil filozof român, dr. Ioan Urban Larik, profesor universitar, a alcătuit o folositoare broșură în scop de a veni în ajutorul soldaților noștri răniți, aflați în spitale străine. Broșura, compusă în limba croată, este tipărită în Zagreb din partea Societății Crucea Roșie de acolo, și cuprinde toate întrebările de căpetenie (în croață și în română), cu ortografiile corespunzătoare, ce se adresează în cazuri de trebuință *răniților români*, cari nu cunosc altă limbă decât cea românească. Adâncă lor recunoștință să fie răsplătită pentru acest fapt umanitar și creștinesc.

† Artur Görgel, comandantul suprem al trupelor maghiare, care au luptat la anul 1848 pentru neînălțarea țării, a decedat Dumineacă noaptea în Budapesta, în etate de 98 ani.

Distribuiri în persoană. Generoasa donație de 1,250.000 lei, facută de regele Ferdinand în favoarea săracilor din țară, este distribuită de însăș regina Maria și principesele Elisabeta și Maria, însăși de mai multe doamne de onoare. Distribuirea s'a inceput în județul Bacău și Neamț. Regina și principesele se relințorează în capitală la 9 Mai v., pentru a participa la serbarea dela 10 Mai. După aceea vor pleca să-și continue opera de binefacere.

Demobilizare. Ministrul de răboiu al Olandei a dispus demobilizarea a 12 contingente de rezerviști, care fuseseră chemați sub drapel.

Expoziție în Viena. Zilele acestea se deschide o expoziție în grădina imperială din Viena. Clădirile necesare sunt gata. Vor cuprinde: obiecte în legătură cu răboiul atât din Austro-Ungaria, cat și din statele aliate: Germanie, Turcia și Bulgaria. În secția germană sunt expuse: arme germane, franceze, belgiene și engleze, cu multă lor, tunuri și mitraliere cucerite; uniforme germane și cucerite; diverse mijloace d'ale răboiului: aeroplane dușmane, automobile panțerate, granate de mână, coifuri de otel și a. Marina de răboi conține și cureaua lucruri interesante: modeluri de vase de răboi, torpiloare, armele marinilor, obiecte cucerite din submarinele dușmană și a.

Convocare. Parlamentul ungar este convocat pentru ziua de 7 Iunie. La ordinea zilei se va pune proiectul de indemnitate, prelungirea acordului financiar cu Croația și a.

Ziar în Belgrad. La 1 Iunie va apărea în Belgrad un ziar cotidian în limba maghiară, sub numele Belgrádi Hírek.

Ziua de 3/15 Mai. Cîtim în *Libertatea* bucureșteană: Ziua de 3 Mai 1848 a fost sărbătorită cu evanescă, nu de fugiți și dezertori, ci de români care sănătatea amintescă în taină și să se închine fără paradă. Fu o zi din cele mai măndre ale conștiinței românești.

A apărut Hora, cea mai nouă piesă muzicală pentru pian, compusă în stil concertant, muzică modernă, cu motive naționale, de tinerul Laurian Nicorescu, care neînțelege de însuflare răboiului a fost elev distins al cursului de cant și compozitie la Academia din Viena. Hora se extinde pe 6 pagini și se poate procură numai dela preotul Ioan Nicorescu în Curtici (Kürtös) comitat. Arad. Prețul 3 cor. plus 20 fil. porto.

DI Maiorescu în Germania. Din București se scrie, că dl Titu Maiorescu a plecat la Bad Nauheim în Germania.

George Mohan fost culegător tipograf, întâi la "Tribuna" veche din Sibiu, apoi în tipografia arhiepiscopală, și fost pe vremuri și redactor responsabil al "Tribunei", pentru care a fost întemeiat pe vreme mai lungă, a adormit în Domnul, după grele și lungi suferințe, Marti în 23 Mai și va fi înmormântat mâine Joi, 25 Mai, la orele 3 d. a. în cimitirul bisericii gr.-ort. române din Sibiu, suburbii Josefina. Fie-i tărina usoară și memoria binecuvântată!

Premiu. Nu este deplin sigur, că săptămână asasinatelor în masă dela Cincota, tinighiul Kiss Béla, ar fi murit în răboi. Din cauza aceasta tribunalul din Timișoara a pus un premiu de *trei mii* coroane pentru persoana, care va prinde pe numitul criminal, sau va ajuta la arestarea lui prin autoritățile politice.

Export opriț. Guvernul olandez a opriț exportul cartofilor, al uleiurilor și al tătunului.

Acțiune pacifică. O știre particulară din Madrid anunță, că se urmează tratative de o parte între regele Alfonso și papa, de altă parte între papa și Wilson, în scop de a mijloci pacea între beligeranți. Înainte de toate este vorba să se încheie un armistițiu, ear în durata armistițiului să se înceapă tratările de pace. Regele Alfonso este convins, că încercarea de mijlocire va reuși.

Dare pe lux. O serie întreagă de dări pe lux se planuiesc în cercurile guvernului ungar. Au să fie supuse dării: automobile, șampanie, vinuri delicate din butelii și locuințele mari. Darea pe locuințe se va socoti după chiria anuală de 2400 coroane în sus, și o va plăti chiriașul, nu proprietarul. Dările planuite pot fi sporite din an în an.

Sfârșitul anului școlar în Rusia. Ziarul *Morning Post* primește dela Petrograd știres, că stăpânirea rusă, în scopul cătinerimii școlare să ajute la lucrările economice, a hotărât inchiderea școalelor de stat în provinciile sudice și sudvestice ale imperiului, începând cu sfârșitul lunii lui April și până la 30 Septembrie.

Infrâñare la sărbători! O gazetă din Rusia scrie, că în săptămâna patimilor din anul curent s'au vândut în Petrograd 1700 vedre de spirt denaturat. În alte săptămâni se vând în termen mediu 60 de vedre.

Rechemare. Reprezentantul Franței la București, Blondel, care a ocupat multi ani demnitatea aceasta, a fost rechemat la Paris, și înlocuit prin Saint Hilaire. Se crede, că revocarea lui Blondel este o urmare a acordului comercial între puterile centrale și România.

Prețuri maximale. Guvernul ungar va lăsa măsuri cu privire la stabilirea prețurilor maximale ale porcilor și precum și ale unturii și carnei de porc. Aceleasi măsuri sunt pe cale să se introducă și în Austria.

Deputați răniți sau morți. Pierderile mari, suferite de francezi la Verdun, se văd și din faptul, că dintre deputați porniți la front au căzut până acum treizeci și doi, răniți sau morți.

Aviz. Ministerul nostru de comerț înștiințează publicul, să nu trimite băutură alcoolică în pachetele menite pentru ostiajii din tabere. Oficile poștale sunt îndatorate să controleze astfel de pachete.

Cutremur de pământ în Italia. Pe lângă toată asprimea cenzurii italiene, se constată că pagubele cutremurului dela 18 Mai sunt destul de mari. Centrul cutremurului este de astădată orașul Rimini, unde s'au deteriorat cam o mie de clădiri, zece și părăbit total, vreo 500 stau să cădă în tot momentul; între acestea se găsesc: câteva biserici, școală, teatrul, prefectura, palatul comunal și a. Mărimea daunelor pricinuite de cutremur nu se poate încă evalua. Numărul răniților și al morților se ține în secret.

Coroane sterne. Generosul anonim N. N. dăruiește într-o vecină odihnă a sufletului răposatului Emil Vințelaru, fost funcționar la "Albina", sumă de 20 cor. la fondul jubilar Nicolae Cristea pentru monumentele bărbăților bine merități ai meseriașilor noștri", al Reuniunii sodalilor români din Sibiu, ear d-na Elena Anton n. Maxim, dăruiește în memoria iubitei sale mame Paraschiva Maxim, văduvă de judecătă în Săliște, cor. 5.40 la fondul "Azilului-orfanat" al "Reuniunii române de înmormântare din Sibiu". Pentru prinos exprimă sincere mulțumitea presedintelui acestor Reuniuni: Victor Tordășianu.

Primire de elevi în școală ces. și reg. de cadeți. Pe anul prim al școalei ces. și reg. de cadeți (infanterie) din Sibiu, se primește cu începerea anului școlar 1916/1917 (miileoul lui Septembrie) aproximativ 500 tineri fizice apti, cari cu 1 Septembrie anul curent au înălțat etatele de 14 ani, dar nu au trecut peste etatele de 17 ani, simțesc în dânsii aplicare pentru chemareai militari, și au absolvat cu succes cel puțin suficient patru clase civile, sau patru clase dela o școală medie. La rugări sunt a se alătura nu numai atestatele ale finea anului, ci și cele semestriale ale ultimilor trei ani (clase 2, 3 și 4). Petițiile de primire pentru locuri de plătit sunt a se înainta la comanda școalei de cadeți din Budapesta, imediat după primirea testimoniuului dela finea anului școlar curent, dar cel mult până în 8 Iulie st. n. Cererile necomplete, cari se înaintează tomai la terminul ultim, nu mai pot fi luate în considerație. E de observat, că cereri, care intenționează obținerea unui loc de tot gratuit, fondat din partea statului, sunt a se înainta necondiționat la ministerul r. unguresc de honvezi pentru apărarea țării, până la termenul hotărât, publicat în foaia oficioasă "Rendelet Köz öny". Condițiile de primire, care totodată cuprind și forma rugării, se pot căpăta pe lângă trimitera anticipativă de 45 fil. la școala de cadeți din Budapesta.

Cărți și reviste.

Analele fundației pentru ajutorarea ziaristilor români din Ungaria. IV, anul 1915. Sibiu, tiparul tipografiei arhiepiscopală, 1916. Contine: literile fundaționale ale întemeietorului fundației, dr. Ioan Miha, mare proprietar în Vinerea, darea de seamă, pe care am publicat-o în nrul 48 al ziarului nostru, și încheierea conturilor pe anul 1915. Fundațunea se urcă la 102.252 coroane și 92 fileri.

Anuarul XI al școalei populare române gr. or din Răsina, pe anul școlar 1915—1916, publicat de Moise Frățilă, director. Cuprinde: îndrumări privitoare la creșterea elevilor în familie, disertație de M. Frățilă. Date scolare, din care se vede, că școala de toate zilele are 7 învățători, dintre care trei sunt mobilizați. Biblioteca se compune din 871 volume. Numărul celor înscrise este de 508. În această sunt 260 băieți, și 248 fete; la finea anului au rămas 492 (băieți 252, fete 240). Examenele dela sfârșitul anului școlar s'au ținut Dumineacă în 8/21 Mai 1916, după care a urmat încheierea festivă, cu vorbiri ocazionale, rostită de directorul școalei și de conducătorul examenelor, protopopul Dr. Ioan Stroia.

Teatru.

(x) O poveste poetică, *D'asupra norilor albi*, este cea mai nouă lucrare teatrală de Fr. Molnár.

Sărbătorul scriitor o numește miracol într'un act și cinci tablouri.

Povestea nu conține alt ceva, decât impresiile produse de marele răboi în sufletele curate ale pădurilor sărănești, felul cum cei mici și neînsemnați supoartă loviturile sortii neindurante în această catastrofă.

D' supră norilor albi își caută copilași orfani pe tatăl căzut în lupte; căci măciulă lor a grăit o vorbă cu înțeles ademenitor. «Acolo sus, a zis ea, *d'asupra norilor albi*, mă așteaptă tatăl vostru». Acolo se duc și ei... Si atât mai mult, decât au dorit.

E vis și totuși e realitate. E viață, aici pe pământ; dar e viață și dincolo...

Armonia se întregescă prin acompaniamentul muzical, compus de Dr. Károly, insinuant și discret.

Se înțelege dela

Nr. 273 protop. 1916. (77) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. III Atâl, tractul Mediașului, se publică un nou concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

I. Jumătate din portiunea canoniceă.

II. Jumătate din toate venitele parohiale făsonate în coala B.

Concurrentii își vor așterne cererile de concurs subsemnatului oficiu protopresbiteral, și a se prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare pentru a cânta și predica respective a celebrei.

Mediaș la 5/18 Maiu 1916.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Mediașului în conțelegeră cu comitetul parohial respectiv.

Romul Mireea
protopop.

„CRĂȘANA”,
inst. de credit și de econ., soc. pe actii în Brad.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de **funcționar** și a unui post de **practicant** la centrala institutului „Crășana” din Brad, să publică concurs cu termin până la 31 Maiu st. n. 1916.

1. Funcționarul se beneficiază:

- a) salar anual K 1.440—,
- b) bani de quartir K 300—,
- c) 15% adaus de scumpete după salar,
- d) Tantiemă statutară.

2. Practicantul primește:

- a) salar anual K 1.200—,
- b) 15% adaus de scumpete după salar,
- c) Tantiemă statutară.

Dela reflectanți să recere ca să documenteze că au absolvat o școală superioară de comerț cu examen de maturitate. Dela funcționar să mai recere să aibă praxă tehnică în afacerile de bancă.

Posturile sunt a se ocupa imediat după alegere sau cel mult până la 15 Iunie st. n. a. c.

(76) 3-3

Directiunea.**Anunț.****Să redusă prețurile cărților:**

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popa, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la **2 cor.**

2. Memorialul arhiepiscopal și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popa, arhim., vic. arhiep. Tomul I dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**

3. Insemnările unui treător. Crâmpie din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhiepiscopală.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhiepicezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă**bisericii catolice și apostolice de răsărit**

revăzută la înșarcinarea comisiunei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Rosca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Inaltreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cei mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolos, sub titlu: „*Tot συμβολικά βιβλία*”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbei, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobațile patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhiepiscopală** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revăzătorilor li se dă rabat **20%**.

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhiepicezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcăian redactorul „Telegraful Român” a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangeliului. Împărăția lui Dumnezeu.*

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhiepiscopală din Sibiu**. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 5 fileri porto poștal.

Revăzătorilor li se dă **20%** rabat.

In editura comisiunei administrative a Tipografiei arhiepicezane a apărut:

Biblia mică

sau

părți alese din sfânta scriptură, testamentul vechi și testamentul nou,

cu binecuvântarea Inaltreasfințitiei Sale Domnului Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și metropolit al românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Format plăcut 8° pe 272 pagini, cu următoru cuprins:

A. Testamentul vechi.

I. *Întâia carte a lui Moise.* Facerea lumii. Păcatul lui Adam și al Evei. Pedepșa lor. Fădina Mesiei. Uciderea de frate a lui Cain. Urmașii lui. Vestirea poporului. Facerea corabiei. Potopul se începe. Potopul se sfârșește. Avraam primește în cîrtul seu pe înger, cari îi făgăduiesc fiu din Sara și îi se descorepe perirea Sodomei. Isav și Iacob. Căsătoria lui Iacob. Iosif din pismă se vinde de frații săi. Iosif prin tăcuirea visorilor lui Faraon se înalță la cinstea de Voevod. Căsătoria lui Iacob în Egipt la fiul său Iosif.

II. *A doua carte a lui Moise. Egipt.* Nașterea creșterea, fuga și căsătoria lui Moise. Așezarea miei, lui Pastilor. Moartea celor întăru născuți, începutul eșirei. Săvârșirea eșirei. Perirea egipțienilor în mare roșie. Moise primește sfintele zece porunci ale lui Dumnezeu. Intocmirea meseriașilor. Serberea Sâmbătei. Tablete legii.

III. *A treia carte a lui Moise. Leviticon.* Sfintirea preoților. Tăcuirea celor zece porunci și a altor legi.

IV. *A patra carte a lui Moise. Numerile.* Vălteam vrea să băsteme pe Israeliteni. Asimă lui vorbește. Legea despre bunurile de moștenire. Iisus Naște pune în locul lui Moise povățitor poporului.

V. *A cincea carte a lui Moise. A doua lege.* Repetirea celor zece porunci ale lui Dumnezeu. Moise predă direcțoria sa, și aşază pe Iisus fiul lui Navi în locul său. Moartea lui Moise și ce urmează după acesta.

VI. *Cartea lui Iisus Navi.* Israîl trece cu urme neudate prin Iordan. Cuprinderea și risipirea cetății lerihiului.

VII. *Cartea judecătorilor lui Israel.* Vitejia prorocitei Deborei, a lui Varac și a lui Iail. Invincerea lui Gedeon asupra lui Madiam. Vitejia, nuntă și găcirea lui Samson.

VIII. *Cartea I-a a împăraților.* Înălțarea lui Samuil. Moartea lui Eli și a fiilor lui. Ungerea lui Saul de împărăț. Lupta lui David cu uriașul Goliat.

IX. *Cartea II-a a împăraților.* Ungerea lui David de împărăț.

X. *Cartea III-a a împăraților.* Căsătoria, rugăciunea și judecata lui Solomon. Biserica lui Solomon. Ilie ucide pe preotul lui Vasil.

XI. *Cartea IV-a a împăraților.* Cele cinci minuni ale lui Eliseu. Neemai se curăță de boală.

XII. *Cartea lui Iov.* Nenorocirea și răbdarea lui Iov.

XIII. *Psaltirea.* Cântarea lui David când a scăpat din mâna lui Saul.

XIV. *Pildele lui Solomon.* Lauda înțelepciunii în viața omenească. Lauda muierii muncitoare.

XV. *Ecclesiastul lui Solomon.* Toate-și au vrămea lor. Mijloacele fericirii

XVI. *Eremia.* Vedenia despre smochine.

XVII. *Daniel.* Daniel tăcuiește visul lui Navuhodonosor. Scăparea din groapa leilor.

XVIII. *Prorocul Iona.* Chemarea, neascultarea și pedepsa lui Iona. Rugăciunea lui Iona pentru scăpare.

XIX. *Tovie.* Rugăciunea bătrânlui Tovie, a Sarei și ascultarea rugăciunii lor. Voia din urmă a lui Tovie și sfârșirea către fiul său.

XX. *Iudita.* Iusculul îndemn și bunul sfat al Iuditei către bătrâni poporului. Tăierea capului lui Ofiern. Multătima Iuditei și a poporului ei.

XXI. *Cartea înțelepciunii lui Solomon.* Rugăciunea către Dumnezeu pentru înțelepicine.

XXII. *Cartea înțelepciunii lui Iisus fiului lui Sirach.* Despre ascultarea pruncilor către părinți, și despre adevarata smerenie. Lauda temelilor bune, și înstruirea celor reale.

XXIII. *Cărțile Macaveilor.* Despre nedumnește și tirănia lui Antioch. Despre statornicia celor sepiete frați Macavei și a mamei lor.

B. Testamentul nou.

Năsterea lui Iosif Botzatorul. Bunavestirea Năsterea lui Iisus. Împințarea Domnului. Magia dela răsărit. Fuga în Egipt. Botzul lui Iisus. Îspătirea lui Iisus. Nuntă din Cana. Samarineanca la puțul lui Iacob. Slăbăognul dela lacul Vitezda. Cuvântarea de pe munte. Invierea înțărului din Nain. Invierea ierii lui Iair. Schimbarea la față. Vindecarea orbului din naștere. Samarineanul cel îndurat. Cine cea mare. Fiul cel rătăcit. Bogatul și Lazăr cel sărac. Vameșul și Fariseul. Zacheiu Vameșul. Filerii văduvei. Pilda Sămănătorului. Invierea lui Lazăr. Intrarea în Ierusalim. Cine cea de taină. Iisus în grădina Getseman. Iisus înaintea Arhierelor. Patimile, răstignirea, moarte, înmormântarea lui Iisus.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhiepiscopală** și se vinde legată solid și frumos cu 2 cor. + 20% refil porto.

Revăzătorilor li se dă rabat **15%**.

Biblioteca

„Reuniunei române de agricultură din com. Sibiu”

Nr. 1	Tinerea viteelor, de E. Brote	K	—24
2	Trifoial, de Eugen Brote	—	—24
3	Prăsirea pomilor, de Dem. Comșa	—	—24
4	Legea veterinară, de inv. Muntean	—	—80
5	Inscrierile de credit (Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote	—	—160
6	Cartea stuparilor săteni, de Romul Simu	—	—70
9	Povește pentru stăpîrirea gândacilor de Maiu	—	—10
10	Darea pe vinuri și favorurile (Inlesnirile) ce face legea în privința ei proprietarilor de vii	—	—
11	Povește pentru apărarea împotriva gândacilor, cari sfredesc mugurii	—	—10
12	Scurtă povătuire la stăpîrirea șoarecelor de câmp	—	—10
13	Cum să îmbătățim orzul de bere	—	—18
14	Viierul român sau Noua cultură a viilor, de Nicolau Iosif, favător	—	—70
15	Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Cosciuc. Op. premat. Cu 6 ilustrații în text	—	—150
16	Cuvinte de îmbărtăre pentru Serbarea pomilor și a paserilor	—	—20
17	Monilia, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kerrn	—	—10
18	Dăile Pomăritului, sfaturi intocmite de Astra Hodoș	—	—25
19	Câteva refe facute în populația dela sate de Dr. Ion Bucur, medic	—	—30
20	Nuicirea șoarecelor de câmp, îndrumări prelucrate după instrucție ministerială	—	—20

A apărut

in editura Comisiunei administrative a tipografiei arhiepicezane

Acaftistul

Preșinței Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Inalt Preașfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezești Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai nainte de Ispovedanie. Invățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminecături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Aca